

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010207
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516010207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu R. E. N. F. B. W., v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Ľ. O., I. XX.XX.XXXX O. W., trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 17. augusta 2017 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : Ľ. O., I. XX.XX.XXXX O. W., bytom Z. B. V., Č. K. Č.. XXXX, okres I. W. I. O., živnostník, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

je vinný, že

v presne nezistenom čase a od nestotožnenej osoby si neoprávnene zadovážil a do dňa 29.09.2015 prechovával v byte na ulici X. Č.. XXX/XX v Novom Meste nad Váhom, v ktorom sa v tom čase zdržiaval, 7 ks sušených rastlín konope s upotrebiteľnou hmotnosťou 23,513 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 10,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 85-254 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ďalej 1 ks zatavenej injekčnej striekačky zn. Chirana, v ktorej sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 963 mg s priemernou koncentráciou 60 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 578 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 14-58 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré vecné stopy boli zaistené dňa 29.09.2015 pri domovej prehliadke v uvedenom byte. Pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle z. č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol ako hlavná zložka konopy je v zmysle tohto zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok, rovnako metamfetamín je v zmysle toho istého zákona číslo 139/1998 Zb. z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Obvinený Ľ. O. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T 157/2014 zo dňa 25.11.2014 odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky do 08.01.2019.

t e d a

neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d) odsek 2 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/39/2016-618 zo dňa 21.04.2016 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/55/2016-657 zo dňa 16.08.2016 právoplatný dňa 16.08.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: plastové vrečko s tlakovým uzáverom, krabička (obal od telefónu HTC), digitálna váha striebornej farby.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.05.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Krajskej prokuratúry Trenčín, sp. zn. 1Kv 5/16/3300-22 zo dňa 20.05.2016, na obvineného Ľ. O., l. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 17.08.2017 za účasti obžalovaného a jeho obhajcu a zistil nasledovné:

Obžalovaný Ľ. O. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1Kv 5/16/3300-22 zo dňa 20.05.2016, doručenej súdu dňa 24.05.2016, právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Ľ. O. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie

obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o ochrannom opatrení. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemal obžalovaný príslušné povolenie. Objektom je aj záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Tento záujem bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného obzvlášť závažného zločinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a ochrannom opatrení podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a ochrannom opatrení, a to čítaním písomného znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, z odvetvia psychiatria W.. M. Š. zo dňa 31.03.2016 v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov, lustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ NM, OR PZ Stará Turá, správ o povesti obžalovaného od Obce Bzince pod Javorinou, správy z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, oboznámením spisov OS NM sp. zn. 2T/39/2016 a sp. zn. 2T/157/2014.

Zo znaleckého posudku znalca W.. M. Š. č. 05/2016 zo dňa 31.03.2016 vyplynulo, že u obžalovaného L. O. aktuálne nevidí dôvod nariadovania ambulantného či ústavného protitoxikomanického liečenia, vzhľadom na takmer dvojročnú plnú abstinenciu, nakoľko racionálne schopnosti sú u obžalovaného postačujúce, doposiaľ nedošlo k takej zmene osobnosti, ktorá by bránila možnosti slobodne sa rozhodnúť a dobrovoľne vyhľadať pomoc psychiatra.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom prvé odsúdenie Vojenským obvodovým súdom Banská Bystrica sp. zn. 1T/175/2002 pre trestný čin dezercie, na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou do 08.01.2004 je zahladené osvedčením, teda sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený.

Druhýkrát bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo dňa 25.11.2014 sp. zn. 2T/157/2014, právoplatný dňa 07.01.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.01.2015 sp. zn. 2To 127/2014, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú súd uložil na štyri roky do 08.01.2019. Zároveň súd uložil obžalovanému obmedzenie zákazu požívania návykových látok s výnimkou alkoholických nápojov a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Predmetný spis súd na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Tretíkrát bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo dňa 21.04.2016 sp. zn. 2T/39/2016, právoplatný dňa 16.08.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.08.2016 sp. zn. 23To 55/2016, pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre pokračovací prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bolo uložené ochranné opatrenie zhabanie vecí. Predmetný spis súd na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ priestupkovo riešený spolu jedenásťkrát, pričom sa jednalo prevažne o priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorých sa obžalovaný dopustil porušením predpisov zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a boli vybavené uložením blokových pokút (s výnimkou jedného pokarhania).

Zo správy riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 01.06.2017 vyplýva, že správanie obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody bolo hodnotené kladne, porušenie interných predpisov sa nedopúšťal, povinnosti si riadne plnil, príkazy rešpektoval a je nekonfliktný.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvej vety Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo

páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody. Súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/39/2016-618 zo dňa 21.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/55/2016-657 zo dňa 16.08.2016 právoplatný dňa 16.08.2016, pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre pokračovací prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, ktorým bol obžalovaný odsúdený k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine). Súd pri vymedzení trestnej sankcie okrem uvedených dvoch poľahčujúcich okolností, tiež prihliadol i na skutočnosť, že za určitých podmienok, môže správne medicínske indikovanie liečby marihuanou vykonané však v súlade s platným právnym poriadkom a stavom medicínskeho poznania, viesť k zmierneniu príznakov rôznych druhov ochorení. Avšak len za podmienky, že bude plne v súlade s platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky. Súd u obžalovaného zistil dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (obžalovaný svojím konaním spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/157/2014 zo dňa 25.11.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/127/2014 zo dňa 07.01.2015). Pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je u neho teda vyrovnaný. Uvedenú skutočnosť je podľa názoru súdu potrebné vziať do úvahy aj v prípade, že u obžalovaného prichádza do úvahy obligatórna aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin, dokonca obzvlášť závažný zločin, ktorého sa dopustil od presne nezistenej doby do 29.09.2015, pričom bol právoplatne odsúdený pre iný zločin rovnakého charakteru dňa 07.01.2015, dôsledkom čoho je obligatórne zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona 10 (desať) až 15 (pätnásť) rokov, ktorú dolnú sadzbu súd musel podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšiť o jednu polovicu (z rozdielu 15 rokov - 10 rokov, teda o 2,5 roka) na zvýšenú dolnú hranicu 12 (dvanásť) rokov 6 (šesť) mesiacov, čo predstavuje zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby.

Súd pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona) o jednu tretinu, teda na hornú hranicu 20 (dvadsať) rokov, keďže v danej veci sa jednalo o viacčinný zbíhajúci súbeh trestných činov (pokračovací prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona).

Súd v danej veci ustanovenie § 39 ods. 1 o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom neaplikoval vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného. V trestnej veci vednej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/39/2016 bol obžalovaný stíhaný väzobne. Obžalovaný sa dopustil uvedeného prečinu, zločinu a obzvlášť závažného zločinu špecifikovaných vyššie, hoci bol právoplatne odsúdený pre drogovú trestnú činnosť dňa 07.01.2015 vo veci 2T/157/2015, a týchto trestných činov sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia 2T/157/2014. Súd zároveň poukazuje na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/7/2016, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku nie je právoplatne skončené, kde bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť dňa 14.01.2015, teda po právoplatnom odsúdení vo veci 2T/157/2014. Preto súd v danej veci nevidel mimoriadne okolnosti prípadu či osobitné pomery páchatela, ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona.

Preto súd uložil obžalovanému trest podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5, a to súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 (dvanásť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu dospel k záveru, že u obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá má opakované problémy so zákonom, a to vzhľadom na jeho trestnú minulosť. Obžalovaný si nezobral ponaučenia ani z prechádzajúcich odsúdení, kedy podmienené odsúdenie (OS NM 2T/157/2014) ako ani odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody (OS NM 2T/39/2016) nesplnilo u obžalovaného účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a tieto tresty nevedli k trvalej náprave obžalovaného. Preto s prihliadnutím na predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý nemožno stotožniť s riadnym spôsobom vedenia života, je potrebné podľa súdu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný doznať k spáchaniu žalovaného skutku, urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval. Súd tak dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje uloženie nepodmienečného trestu v zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 (dvanásť) rokov 6 (šesť) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona (tzv. moderačné ustanovenie) zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci 15 rokov a náprava obžalovaného bude podľa súdu lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu so stredným, teda miernejším stupňom stráženia.

Keďže obžalovaný bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin, súd obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad nad jeho správaním po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka. Súčasne súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí citovaných vo výrokovej časti rozsudku o treste.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným.

Hneď po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný a jeho obhajca proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste odvolal v prospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).